

SÈRIE 1**1.1.**

Panoràmica: és una tècnica del llenguatge audiovisual que consisteix en un moviment de la mateixa càmera sobre el seu eix, ja sigui horitzontalment o verticalment. Normalment, la càmera està situada en un trípod i gira sobre aquest eix. El gir pot ser horitzontal (panoràmica horitzontal) o vertical (panoràmica vertical).

Escombratge: és una transició entre plans basada en un ràpid moviment de càmera en què l'enquadrament canvia d'un lloc a un altre en dècimes de segon. L'escombrat és un tipus de panoràmica que realitza la càmera sobre el seu propi eix.

La principal diferència, per tant, és la velocitat en què es fa la panoràmica.

(1 punt)

1.2.

L'edició per encadenament és un tipus de transició entre dos plans en què el primer va desapareixent a la mateixa velocitat en què va apareixent el segon per superposició.

(1 punt)

1.3.

El fora de camp és tot allò que no apareix a la vinyeta i que, per tant, no veiem, però que intuïm pel que sí està representat al dibuix. Es valorarà la qualitat gràfica del dibuix.

(1 punt)

OPCIÓ A

2.1.

Les redaccions poden ser molt diverses, per això es valorarà en la resposta la bona estructuració i exposició de les idees bàsiques i la capacitat de desenvolupar un discurs narratiu clar i sintètic en referència a l'anàlisi de la imatge. Dins de la valoració de la competència d'analitzar visualment la imatge, s'avaluarà positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i la comprensió d'allò que es demana.

Els conceptes mínims que han d'estar presents a la redacció són:

Estructura dels elements que componen la imatge: ens trobem davant d'una fotografia en pla detall d'una mà agafada a la barra d'un autobús per no caure. El pes de la imatge recau en aquesta mà i en l'efecte pel qual es simula que aquesta persona porta un rellotge. Si no tinguéssim al costat dos rellotges simulats més, podríem pensar que el rellotge de la mà és real. En aquest cas la intencionalitat del missatge publicitari és veu clarament amb el missatge imprès al costat dels rellotges: "Emprova-te'l aquí: el rellotge dels grans aviadors".

Valoració cromàtica: és una fotografia en color, però en una paleta de colors molt neutra, en la qual predomina el gris de la camisa, el gris del terra de l'aeroport i el gris dels elements de subjecció de l'autobús. Al centre de la imatge destaca l'esfera negra del rellotge, que es converteix en el punt de focalització de les mirades.

Les textures: la major part de les textures presents són llises, pràcticament no s'hi detecten rugositats. En aquest sentit, hi ha una gran uniformitat. Destaquen en el conjunt de les textures la pell de la mà i el fons desenfocat de la pista d'aterratge de l'aeroport.

(3 punts)

2.2.

La fotografia publicitària és un dels camps de la imatge on la capacitat creativa té un paper fonamental. A l'inici, la intenció de la fotografia publicitària era donar a conèixer el producte des d'un vessant purament denotatiu (representar les coses tal com són amb un missatge senzill, sense més artificis), però amb el pas del temps el vessant creatiu ha anat guanyant terreny i, per tant, els missatges de caràcter connotatiu. Actualment, la fotografia publicitària busca atreure l'atenció del públic, l'anunci no pot passar desapercebut, s'ha de trobar la manera en què el públic potencial recordi el nostre producte i estimular-ne la compra, finalitat última de la publicitat.

A través de la fotografia publicitària es busca afegir valor al nostre producte. Una forma de fer-ho és a partir de metàfores, és a dir, comparar el que veiem amb les característiques que l'anunciant vol donar al seu producte, però hi ha altres formes com la hipèrbole (augment exagerat del valor dels objectes presentats) o la sinècdoque (representar una cosa a través d'una altra).

(2 punts)

2.3.

Es tracta d'un pla detall d'una mà agafada a la barra d'un autobús. Aquests tipus de plans acostumen a mostrar una part del cos o d'un objecte i a focalitzar tota l'atenció de l'espectador en aquesta. En un principi, aquests plans acostumen a tenir un valor descriptiu, és a dir, donar informació concreta de l'objecte o persona, però depenent del seu context poden tenir també valor narratiu o expressiu, aportant dades que van més enllà dels elements físics de la part de l'objecte o persona enquadrats.

(2 punts)

OPCIÓ B**2.1.**

Es tracta de dibuixar una sèrie de nou dibuixos. S'ha de valorar que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans demanats, els quals han d'estar correctament realitzats i identificats, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals. Es valorarà la qualitat gràfica en la realització dels dibuixos i la coherència narrativa, és a dir, el fil conductor.

(3 punts)

2.2.

La pel·lícula pertany al moviment cinematogràfic anomenat expressionisme. Aquest és un moviment avantguardista que sorgeix en el període que va entre la Primera i la Segona Guerra Mundial, fonamentalment a Alemanya.

Les principals característiques estètiques d'aquest tipus de cinema són: és una actitud vital davant el moment històric i una forma de rebuig al sistema. Les pel·lícules representen mons irrealistes i arguments allunyats a la realitat. Els personatges són malvats. La temàtica és diversa, va des de l'ambientació en l'època medieval fins al futur. Es rebutja l'autoritat i es critica l'Estat i la burgesia. Des de la perspectiva del llenguatge audiovisual, utilitzen angles difícils, no hi ha pràcticament moviments de càmera i s'utilitza molt el pla general i el contrast lumínic (ombres i llums amb valor expressiu).

En aquest fotograma es pot observar el gust per la temàtica futurista en un món dominat per les màquines que ajuden a mantenir la gran ciutat i la posició de privilegi de les classes dominants.

(2 punts)

2.3.

El paper de la música en qualsevol producció audiovisual no és gratuït. La banda sonora sempre tindrà una intencionalitat, fins i tot adquirirà en alguns casos més protagonisme que les mateixes imatges. Els alumnes poden optar per diferents tipus de música amb diverses funcions. A tall d'exemple, poden parlar d'una música electrònica, amb cops marcats, futurista, que ens trasllada al món de màquines creat per Fritz Lang.

La funció de la música pot ser expressiva, buscant provocar sentiments, reaccions en l'espectador. També pot tenir una funció estètica, ambiental, en la qual només es busca acompanyar les imatges, sense més pretensions. La funció estructural o gramatical crearia una sensació d'unitat, enllaçant les diferents escenes. Finalment, poden optar per una funció narrativa, en la qual la música es converteix en un personatge més de la pel·lícula.

(2 punts)